

ಇಟ್ಟಿಗೆ ಭಟ್ಟಿಯ ಯುವರಾಜನನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿದೆ. ಎಷ್ಟೇಂದರೂ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಶ್ರೀಮತಿಕೆಯ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಒಂದು ಸುಂದರ ಗುಲಾಬಿ ಹಳವಿಗೆ ಮಾಲೆಕಾನಾದವನಲ್ಲವೇ? ಉಡಗೆ ತೊಡಗೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈತ ಯಾವುದೋ ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಿಯಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದು. ಆತನು ಸೂಟಿನ್ನು ಅದೆಪ್ಪು ಅಂದವಾಗಿ ಧರಿಸಿದ್ದನೆಂದರೆ, ಧರಿಸಿದ ಅನಂತರವೇ ಅದರ ಮೇಲೆ ಇತ್ತಿ ಮಾಡಿದದತ್ತಿತ್ತು; ಕೋಟಿನ್ನು ಹ್ಯಾಂಗರ್ ಸಮೇತವೇ ಧರಿಸಿದಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮೇ ತಿಂಗಳಿನ ಸುದುಬೆಳ್ಳಿಗೆಯ ದಿನದ್ವಾರಿಯೂ ದೆಕ್ಕುನ್ ಸೂಬ್ ಮತ್ತು ಚರಲ್ನ್ ಟ್ಯೂ ಧರಿಸಿ ಈತ ಗೊಂಬೆಯಂತೆ ಪುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದು. ಈತ ಧರಿಸಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ನೇರೆಡಿಯೇ ನನ್ನ ಮುಖಿದ ಮೇಲೆ ಬೆವರು ಹರಿಯುತ್ತೊಡಗಿತ್ತು. ನಾನು ಕೂಡಲೇ ಮೇಲಂಗಿಯ ಗುಂಡಿಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚುತ್ತು, ಅವು ನೀಡಿದ ನಿಂಬು ಪಾನಕವನ್ನು ಒಂದೇ ಗುಂಟುಕಿಗೆ ಖಾಲಿ ಮಾಡಿದೆ.

ಕಾವ್ಯ ಮತ್ತು ಆಕೆಯ ಪತ್ತಿರಾಯನ ಮುಂದಿದ್ದ ಟೀಪಾಯ್ ಮೇಲೆ ಅವು ರಂಗಸುಲ್ಲ, ರಸಮಲಾಯ್, ಧಾರವಾಡ ಪೇಡಾ, ಅಲೂ ಚಿಪ್ಪು, ಅಗವ್ಯೇ ಫ್ರಿಡ್ಝ್ ನಿಂದ ಹೊರತೆಗಿದ್ದ ನಿಂಬೂ ಶರಬ್ತ್, ಮಿಚೆ ಭೃಜ್ ಮುಂತಾದವನ್ನು ಅಂದವಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿದ್ದಳು. ಆದರೆ, ಇಟ್ಟಿಗೆ ಭಟ್ಟಿಯ ಯುವರಾಜ ಇದುವರ್ಗೊ ಅವುಗಳ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾದ್ದರೆ ವಸ್ತುವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ; ಕ್ಯೂಲ್ಯಲ್ಲಿದ್ದ ಚಮಚಾದಿಂದ ಶರಬ್ತೋನ ಗ್ಲಾಸನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬಡಿಯುತ್ತಿದ್ದು; ಶ್ರುತಿ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ತಬಲಾ ವಾದಕನಂತೆ.

ಅವುನ ಅಶಿಥ್ಯೇವೆಂದರೆ ಇತರರು ಬೊಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಇಲ್ಲ; ಅಮ್ಮೊಂದು ಅಭ್ಯುಕಟ್ಟಿ. ಅದ್ವೇ ಉರಿಮುಸುಡಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾದರೂ ತನ್ನ ಹಲ್ಲುಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅಂತಹ ಸ್ನಾವೇಶ ಕಾಣಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅಶಿಥ್ಯೇಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಮಾತನಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೂ, ಒಂದೂ ಮಾತನಾಡದೇ ಇರುವುದೂ ಸಭ್ಯತೆಯ ಲಕ್ಷಣವಲ್ಲ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಹೇಳಿದೆ, “ನೀವು ಮದುವೆಯಾದ ಹೊಸತರಲ್ಲಿ ಸಂಕೊಳ ಪಡುತ್ತಿರಬಹುದು; ವೋದಲನೇ ಭಾರಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ಕಾರಣವೂ ಇರಬಹುದು... ಆದರೆ, ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಮನಬಿಜ್ಞಿ ಮಾತನಾಡಬಹುದು; ಇದು ನಿಮ್ಮದೇ ಮನೆಯಂದು ಭಾವಿ... ದಯವಿಟ್ಟು ತಿಂಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ...”

ಆತನ ಮುಖಿದ ಮೇಲೆ ನಾನುಗೆಯು ಗೆರೆಯೋಂದು ಮೂಡಿ, ಅವ್ಯೇ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾಗಿಯೂ ಹೋಯಿತು. ಹೆಂಡತಿಯ ಕಡೆಯ ಸಂಬಂಧಿಕರ ಮನೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಮುಖಿವನ್ನು ಗಂಟುಹಾಕಿಕೊಂಡೇ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ನಷ್ಟನೇಗೆ ಹೊರಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಆತನ ಮನೆಯವರು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಣಿಕಿದ್ದಾರೋ ಏನೋ ಎನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನ ಅನುಮಾನ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಮೂಡಿತ್ತು.

ಒಂದೆರಡು ಕ್ಷಣಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆತನ ತುಟಿಗಳು ಅದುರಿದವು. “ನಾನು ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ತಿನ್ನುವದು ತುಂಬಾ ಕಡಿಮೆ... ಈಗಷ್ಟೇ ಇವರು (ನನ್ನವು) ಚಹಾ ಕೇಳಬ್ಬಿರಲ್ಲ; ಬೇರೆ ಏನೂ ಬೇಡ ಅನ್ವಯಿಸಿದೆ.”

ನಾನು ಅಶ್ವಂತ ಗಂಧಿರವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ, “ಹೋಗ್ನಿ ಬಿಡಿ, ಒಂದೆರಡು ಅಲೂ ಚಿಪ್ಪು ಆದ್ದು ತೆಗೊಳ್ಳಿ...”

ನಿಮಿಭೂರ ನಡುವಣ ಸಂಭಾಷಣೆ ಗ್ರಾಂಥಿಕ ಭಾವೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆದಿತ್ತು; ನಾನು ಕನ್ನಡ ಮೇಷ್ಪು, ಆತ ಚಿಸಿಸೋಮಾನಾ! ಆತ ಇನ್ನೇನೋ ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿದ್ದು; ಅವ್ಯಾರಲ್ಲಿ ಆತನ ನವವಿವಾಹಿತೆ ಪತಿದೇವರ ಪಕ್ಷವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಉಲ್ಲಿಂಧು, “ಯಾಕೋ ನಾಲ್ಕಾರು ದಿನಗಳಿಂದ ಇವರ ಅರೋಗ್ಯ ಅಮ್ಮೊಂದು ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ... ಅದಿಕ್ಕೆ...”